अथ संवत्सरसत्रगवामयने सर्व्वं क्रत्वन्तर्भावं दर्शयति। "दशक्रत्वोऽङ्क्षयत्। तपः प्रत्यगृह्णीत्। तत् कर्म्मणैव संवत्सरेण सर्व्वैर्यज्ञक्रतुभिरुपपर्य्यावर्त्तत। तत् सर्व्वमात्मानमपरिवर्गमुपैहत्। तस्मात् संवत्सरे सर्व्वे यज्ञक्रतवोऽवरुध्यन्ते" इति। दशवारमाङ्क्षानेन योऽभिमानीदेवः श्रुत्वा संवत्सरसत्ररूपेण सह कर्म्मणा तदवयवभूतैश्च सर्व्वैः यज्ञक्रतुभिः सहागत्य प्रजापतेरात्मानं देहं सर्व्वमप्यपरिवर्गमानयत्। यथा किञ्चिदपि वर्ज्जितं न भवति तस्मात् सम्पूर्त्तिसाधनं संवत्सरसत्रम्। तत्राग्निष्टोमोक्थ्यादयः सर्व्वेऽपि क्रतवोऽन्तर्भवन्ति॥

अथैकेनाध्वर्य्युणा निष्पाद्यमग्निहोत्रं प्रथमभाविल्वेन प्रशंसति। "तस्माद्दशहोता चतुर्होता। पञ्चहोता षड्ढोता सप्तहोता। एकहोत्रे बलिꣳ हरन्ति। हरन्त्यस्मै प्रजा बलिम्। ऐनमप्रतिख्यातं गच्छति। य एवं वेद" [४]इति। यस्मादेवमग्निहोत्रेण एकहोत्रा प्रथमं कुसिन्धमुपानीते सति पश्चाद्दर्शपूर्णमासादिभिरङ्गेषूपक्रतं तस्माद्दशहोत्रादयः पञ्चापि आत्मविशेषाः एकहोत्रे परमात्मने बलिं हरन्ति पूजां कुर्व्वन्ति। य एवं परमात्मपूज्यत्वं वेद तस्मै सर्व्वाः प्रजाः पूजां समर्पयन्ति। अप्रतिख्यातं अवमानरहिता कीर्त्तिश्च एनं वेदितारं प्राप्नोति॥

इति षष्ठोऽनुवाकः॥ ६॥